

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő:	17:30 Csemő felnőtt katekézis
	19:00 Fialtal házasok
Kedd:	15:00 Szent László fiúkör
	18:00 Haladó katekumenek
	19:00 Igekör
Szerda:	18:30 Felnőtt katekézis
Csütörtök:	19:30 Kezdő katekumenek
Péntek:	15:00 Szent Teréz lánykör
	18:00 Gimnazista-egyetemista ifjúsági csoport
Szombat:	9:30 Ministráns foglalkozás

Hirdetések

1. Az őszi Nagymarosi Ifjúsági Találkozó október 5-én kerül megrendezésre.
2. Október 13-án a fél 10-es mise keretében lesz egyházközségünkben az elsőáldozás. Imádkozzunk az elsőáldozásra készülőkért, hogy Isten kegyelme készítse elő őket az Oltáriszentség buzgó vételére. Vegyünk részt minél nagyobb számban ezen a szentmisén.
3. Szeptember 24-én, kedden Szent Gellért püspök és vértanú ünnepe lesz.
4. Jövő vasárnap Szentírás vasárnapja lesz. A Szent Főangyalok ünnepe idén elmarad.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2019. szeptember 22. XII. évf. 29. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP

Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. (Lk 16, 10)

Ferenc pápa a következő történetet mesélte el Madagaszkáron a Kármelben tett látogatásakor. „Eszembe jut egy jelenet, amely annyit segített nekem papi és áldozópapi életemben. Egy késő este két nővér, egy nagyon fiatal és egy öreg elindultak az ebédlő felé a kórusról, ahol a vecsernyét imádkozták. Az öregecske nővér nagyon nehezen járt, szinte bénult volt már, és a fiatal megpróbált segíteni rajta, de az öregecske felidegesedett, azt mondta: »Ne nyúlj hozzám! Ne tedd ezt, mert leesem!« És Isten tudja, de úgy látszik, hogy a betegség az öregecskét egy kissé idegessé tette. De a fiatal, mindig mosollyal az arcán, továbbra is kísért. Végül az ebédlőbe értek, a fiatal igyekezett segíteni leültetni, és az öregecske: »Ne, ne, itt fáj, fáj ...«, de végül leült. Egy másik fiatal ezzel szemben biztosan el akarta volna küldeni sétálni! De az a fiatal mosolygott, vette a kenyeret, elkészítette és odaadta neki. Ez nem mese, ez igaz történet: az öreget Szent Péterről nevezett Nővérnek hívták, és a fiatal Gyermeke Jézusról nevezett Teréz Nővérnek.”

A szeretet ilyen apró cselekedetei megindítják Isten szívét. Ferenc pápa szavaival élve ezek „kis lépések, amelyek semminek látszanak, de olyan kis lépések, amelyek vonzanak, amelyek »rabul ejtik« Istent, kicsi szálak, amelyek »foglyul ejtik« Istent.” A szeretet nagy tetteire csak kevesen képesek, de apró gesztusokra mindenki. Ilyen apró lépések, kicsi szálak voltak, amiket a fiatal nővér tett az öregebbel. Ilyen apró cselekedet tud lenni egy mosoly is. Teréz anya a mosoly apostolkodására buzdítja a nővéreit. Nem is gondolnánk mennyit tud adni egy kedves mosoly. Vagy éppen egy kedves szó. Orvosbarátom mesélte, hogy egyik betege azzal búcsúzott tőle, hogy bárcsak minden orvos így bánna a betegeivel mint ő. Ez az egyszerű, már-már közhelyes köszönet az orvos egész hosszú, fárasztó napját bearanyozta. „*Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű.*” Jézus szavai segítsenek újra felfedezni a kis szeretetcselekedetek értékét!

A közelgő októberi Nagymarosi Ifjúsági Találkozó alkalmából

Kb. 35 évvel ezelőtt Nagymaroson voltam káplán Balás Béla atyával, aki azóta mint kaposvári megyéspüspök: büszkeségünk. A kismarosi atya megbetegedett. Elöljáróim engem küldtek oda helyettesíteni. Mint egy fél évig jártam oda. Nagyszerű ifjúság jött össze a kis templomban. Ugyan fejvesztés terhe mellett tiltotta a kommunista rendszer az ún. ifjúsági összejöveteleket, ez annál inkább ihletett, hogy bátrak legyünk, és hirdessük Jézus nagyszerű tanait, meg hogy Ő feltámadott. Béla atyával elhatároztuk, hogy évente kétszer találkozót rendezünk a magyar fiatalok számára Kismaroson: tavasszal és ősszel. A környék azonnal ébredezni kezdett remek papok segítségével. Budapest is megmozdult. Közben a gondviselés odavezérelte Sillye Jenőt lelkes gitáros barátaival és énekeseivel.

Csodálatosak voltak ott Kismaroson ezek az összejövetelek. Az első években még befértünk a templomba. Kívül mindig voltak gyanús, szimatoló idegenek. Ott nem nagyon szóltak, annál inkább püspökeinknek. Kaptuk is a figyelmeztetéseket, hogy hagyjuk abba, ne tegyük ki veszélynek az egyházat és a megengedett lehetőséget. (Mi pont az Egyház életét éltük, és Jézusra hallgattunk.) Ezen “atyai” intéseket tudomásul vettük, és csináltuk tovább a nagyszerű találkozókat, mint az őskeresztények, mert inkább engedelmeskedünk az Istennek, mint a gyáváknak.

Nem sokáig tartott a kismarosi csoda, mert kinőttük a templomot. Külön meg szeretném említeni az időközben odakerült remek papi egyéniséget, Major Sándor plébános atyát. Ő aztán nem félt. Jogász gondolkodásával remekül vívott az “ősellenséggel”. Mi is sokat tanultunk tőle, hogy lehet jogi paragrafusokkal kijátszani “legálisan” Isten és az Egyház hiénáit.

Szóval: kinőttük a templomot, és Nagymarosra tettük át működésünket. Az ifjúság száma nőttön nőtt. A szeretetre, a természetfelettre kiéhezett fiatalok szinte özönlöttek a találkozóra. Igaz, a remekül megválasztott témák meg a kiváló előadók is nagy vonzerőt jelentettek és jelentenek napjainkban is. Itt külön köszönetet kell mondanom Horváth István akkori Nagymarosi plébános úrnak, mert nem kis veszélyt vállalva befogadott minket.

Nagymaros él, egyre életvidámabb és lelkesebb. 35 év emberöltőt tesz ki. Az “ősök” utódai külön kategória, hiszen hat, hétszáz kisdíák jelenik meg a találkozón az ún. “gyerek-” és “kamasz-maroson”. (Kerényi Lajos atya)